

NYTT FRÅN

OX SS

OXELÖSUNDS SEGELSÄLLSKAP

VÄRMÖTE.

Värmötet hålles den 11 april kl. 19.00
i Domus Gillestuga.

BÅTORGANISATIONERNAS EGEN FÖRSÄKRING.

Nya försäkringsbesked, för de som vill
teckna ny försäkring i Båtorganisation-
ernas egen försäkring (Lloyds), till-
handahålls av Hasse Augustsson. Hasse
nås på tel. 306 10 / 348 under arbets-
tid.

MOTIONSTRÄNINGEN.

Du har nu möjlighet att röra på dej
två (OJ!) gånger i veckan på följande
tider och platser:

Tisdagar kl. 19.00 i Torgskolan.

Fredagar kl. 18.00 i Dalgångsskolan.

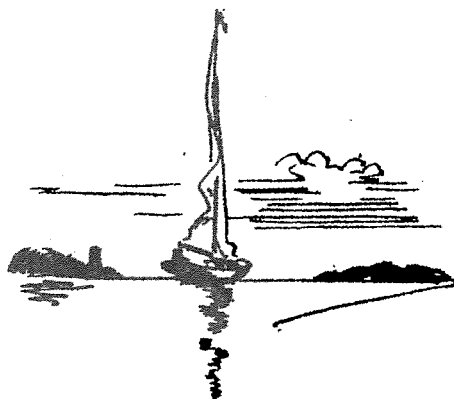
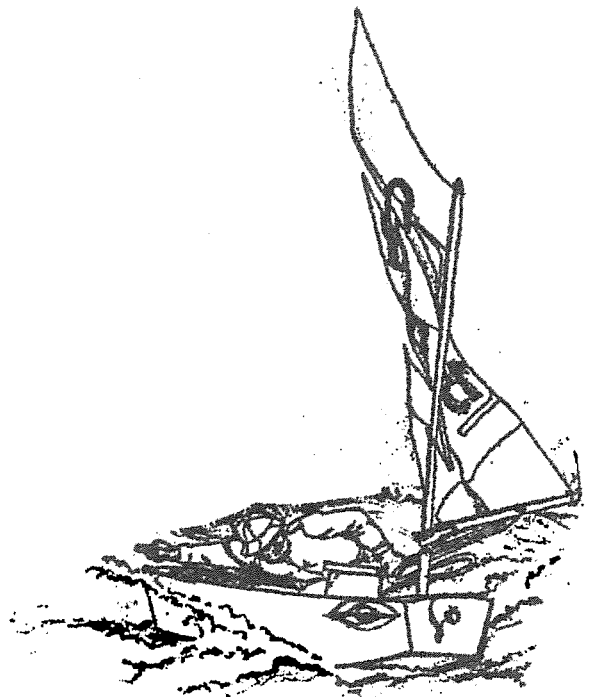
VM- KVAL FÖR OK- JOLLE.

Den 19 - 20 maj anordnar vi VM- kval för
OK- jolle. Gunnar Aggefors som är eskader-
chef önskar medhjälpare. En verklig chans
för många att på nära håll få uppleva elit-
segling. Gunnar har tel. 363 12 och blir
jätte- glad om Du hör av Dig till honom.

Dir 3.

Årgång. 4 1973

OXSS-NYTT.

VIKTIGT FÖR ATT HÅLLA "SKUTAN" FLYTANDE

Så är det då dags igen att betala årsavgiften. Någon höjning är det inte frågan om detta år heller, utan avgiften är fortfarande inte mer än:

30:- för seniorer
10:- för juniorer (18 år eller yngre)

Hur du skall fylla i inbetalningskortet kan du se nedan. Det är viktigt att ditt namn och din adress anges tydligt, så att vi kan pricka av dig och kolla din adress.

Om du byter adress senare under året så meddela denna till klubben.

POSTGIRO

Mottagardel

00

INBETALNINGSKORT A

Arkivdel

Till postgirokonto nr 16 44 74 — 9		Till postgirokonto nr 16 44 74 — 9		Avgift
Meddelande till betalningsmottagaren ÅRSavgIFT 1973		Betalningsmottagare (endast namn) OXELÖSUNDS SEGELSÄLLSKAP		Redov.nr
Avsändare (namn och postadress) NAMN! (VIKTIGT)		Avsändare (namn och postadress) NAMN		
ADRESS.		ADRESS.		
Kronor öre 30:-		Lagt kononr vid girering Underskrift vid girering från eget konto		
Kronor öre 30:-		Kronor öre 30:- (10:- JUN.)		
I FALTET NEDAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS		RESERVERAT FÖR MASKINELL LÄSNING		

BI 2021.01

BÅTMATRIKELN.

De som ännu inte lämnat uppgifter om sin båt, ombedes vänligt men bestämt att göra det. Fyll i uppgifterna på baksidan av inbetalningskortet!

Protokoll fört vid Oxelösunds Segelsällskaps årsmöte den 21 februari 1973.

§ 1

Mötet öppnades av ordförande Dan Yngwe som hälsade ett femtiotal medlemmar välkomna.

§ 2

Till mötesordförande valdes Dan Yngwe.

§ 3

Den utdelade dagordningen beslutades att följas.

§ 4

Till sekreterare för mötet valdes Ralf Gunnarsson.

§ 5

Att justera årsmötesprotokollet utsågs C Carlander och G Carlén.

§ 6

Verksamhetsberättelse och kassatablå för 1972 upplästes och godkändes.

§ 7

P O Gustafsson uppläste revisorerernas berättelse och yrkade på full ansvarsfrihet för styrelsen.

§ 8

Frågan om full ansvarsfrihet för år 1972 besvarade mötet med ett enhälligt ja.

§ 9

Val av funktionärer.

Vice ordförande	2 år	R Gunnarsson
Sekreterare	2 år	G Carlén
2 st suppleanter	1 år	G Björkman, B Cederbaum
2 st revisorer	1 år	P O Gustafsson, H Tidlund
Revisorsuppleant	1 år	K Tengroth
Bryggfogde	1 år	T Carlsson
2 st hallfogdar	1 år	P Köhler, K Tengroth
Planfogde	1 år	C Lundqvist
2 st kranförare	1 år	U Lindgren, R Gunnarsson
Materialförvaltare	1 år	G Mossberg
3 st medlemmar i programkommitté	1 år	T Bäckström, J Johansson, B Adolfsson
Pressombudsman respektive eskaderchefer		
Jollerrepresentant	1 år	R Eriksson
Valberedning för årsmötet 1973,	3 st	E von Kronhelm, Å Wahlqvist, F Hamnström.

Eskaderchefer

Propagandaseglingen	12.5	N Rosén
VM-kval OK-jolle	19 - 20.5	G Aggefors
Vårregatta	26.7 - 27.5	K Larsson
OXSS öppna, Hävringskötet	16 - 17.6	B Ögren
KM	1 - 2.9	K Tengroth
Paketseglingen	8 - 9.9	Programkommittén

§ 10

Utöver redovisade kappseglingar föreligger två förfrågningar om arrangemang av DM-seglingar, OK-jolle och Neptunkryssare. Styrelsen undersöker om vi kan åtaga oss dessa. Vidare gav mötet styrelsen i uppdrag att utarbeta en distanskappsegling typ Tjörn runt.

Ett förslag att segla Arkö runt skall noggrannare granskas, då intresset för en sådan segling är stort.

§ 11

Ordförande redogjorde om läget på hamnfrågefronten, där vi under 1973 ligger kvar på samma plats som under 1972. Till nästa år är dock troligt att hamnen i Österviken är klar att ta i bruk. Styrelsen håller kontakt med kommunen.

§ 12

Övriga frågor.

P O Gustafsson framförde önskemål om att klubbens seglingar skulle arrangeras på Örsbaken och eventuellt från Nyköpings S S klubbholme Broken.

Förslaget väcket ringa gehör då det skulle vara att "sträva bakåt" då vi utanför Femöre har ett av Sveriges bästa kappseglingstvatten. Vidare påtalades att sammanbetet med OMBK, som är utomordentligt gott, borde fortgå.

H Å Bergqvist frågade varför inte klubben anordnar lotteri för att stärka klubbens ekonomi. Kassören svarade att klubbens erfarenheter av tidigare lotterier är mycket dåligt och då ekonomin inte har bedömts som dålig, har lotteri inte bedömts som nödvändigt innevarande år. En mycket livlig debatt följde, och ett förslag att anordna ettlotteri under 1973 avslogs med överväldigande majoritet, efter votering.

J E Dahl önskade ändring av principerna för resebidrag för kappseglare. Dahl menade att fler kunde komma i åtnjutande av bidrag om bidrag utgick till startavgifter i stället för till resa, och skulle merastämma med klubbens målsättning att befrämja kappseglingens intresset.

P O Gustafsson önskade att reseersättningarna förskottades så att bidrag kunde erhållas under pågående säsong.

Bidragsfrågan väckte en lång och livlig diskussion, och det slutade med att mötet tillsatte en kommitté bestående av R Eriksson, J E Dahl och H Augustsson att se över reglerna för bidrag och till vårmötet komma med ett förslag.

§ 13

Mötet avslutades och ordförande tackade de närvarande för visat intresse.

Vid protokollet

RALF GUNNARSSON

Justeras

Justeras

GUNNAR CARLEN

C. CARLANDER

Det första, som skulle passeras var en bro **vilket ju var nytt** för oss. Enligt kanalreglementet blåste vi två långa signaler i det för ändmålet inköpta hornet. Verkligen ett magiskt horn, bron lyfter sig och det är bara åka igenom. Sedan började det verkliga eldprovet, vi hade sex slussar framför oss, varav två var dubbla. Men nu hade vi rutin och klarade idealtiden strax under tio minuter lätt. Dock är det som sagt ganska jobbigt man känner hur dyrbara och mödosamt inättna smörgåsbord rinner bort. Nackdelen med att ta sig fram i jordbruksdistrikten är det moln av flugor, som ligger och lurpassar i varje sluss och med förkärlek kastar sig över oss just när vi har bägge händerna upptagna. Det ser nog ganska festligt ut när man med sammanbitna tänder, vilt stirrande blick försöker klara båtslussportar, etc. och samtidigt liksom en semafor i orkan försöker vifta bort flugorna. Flugorna stannar dock kvar i slussen för att infernaliskt kunna kasta sig över nästa intet ont anande offer. Så småningom kom vi fram till bron över E-4, och det magiska hornet verkade igen, och det är verkligen en stor glädje att sitta lugnt och avslappnat med pipan i munnen och se hur man stoppar upp kilometervis med svettiga och irriterade bilseministrare, medan man makligt glider fram under bron. Vi räknade till 12 långtradare 4 bussar och otal personbilar.

Så småningom kom vi till den första sjön, som heter Asplången, en lång smal historia c:a 4 nm till andra sidan. Svag vind och kryss, meningslöst att försöka segla, vi går för motor och det är rätt skönt att få vila efter slussandet en stund. Väl på andra sidan möts vi av en sluss igen, vi hoppas kunna komma ut i sjön Roxen idag och gå ned till Linköping, men det ser inte ut att gå, kanalen stängs nämligen för trafik 20.00 och vi lämnade slussen 19.35 med 20 min. gångtid till nästa sluss men sedan har vi också 3 broar. Vi klarade oss inte ens fram till Norsholm utan fick övernatta nedanför slussen, som förresten hette Brådtom. Nu var det bara att vänta till nästa morgon då kanalen öppnar 08.00 igen. Vi tog oss en liten promenad efter slusskanten och hade en mycket ensidig konversation med en häst, som gick och betade i allsköns ro, varefter vi gick ombord och slöpratade en stund till det var dags för kojning.

7.7 Tidig utpurrning 08.00 påbörjade vi slussningen tillsammans med "Ursus VII" så småningom nådde vi Norsholm där vi skulle telefona etc. varför vi skildes från "Ursus VII", som fortsatte över Roxen.

Efter c:a 1 timme lättade vi för att fortsätta över Roxen, vi friskade upp kunskaperna i tyska språket, då vi träffade två tyskar, som var på väg hem via Göteborg, i ett litet nötskal i storlek, som en finnjolle ungefär. De ville ha bogsering då deras motor inte ville vara med längre. Det arrangerades istället att de fick haka på en motorbåt. Vi snurrade ut på Roxen och satte segel där sjön blev litet bredare, naturligtvis blåste det rätt emot, och så småningom dog vinden helt, och vi fick starta upp maskinen igen. Efter c:a en och en halv timme nådde vi slusstrappan i Berg, vi hade kommit överens om att "skippa" Linköping. Inför våra förskräckta ögon reste sig en trappa på 7 slussar i rad upp till en liten hamnbassäng och sedan ytterligare 2 dubbelslussar.

Tyvärr fick vi inte slussa omedelbart då ett gäng båtar var på väg upp bl.a. vår vän "Ursus VII". Sedan skulle 4 båtar slussas ned varför vi hade att se fram emot c:a 2 timmars väntetid. Klockan var 16.00 varför vi förstod att vi inte skulle hinna så mycket mer i dag. En Hurley 22:a från Ekolns SS i Uppsala förtöjde akter om oss, och den vänlige ägaren inviterade oss på en sillsmörgås med tillbehör. Det visade sig att han var en riktig kanalveteran nu inne på sin 7:de kanalfärd. Vi hade en trevlig stund och fick en hel del tips, innan det var dags att sätta igång uppåtsslussningen.

Slussningen gick fort och bra då denna slusstrappa är elektrifierad varför man inte behöver tänka på slussportar- och luckor, utan bara har att dra båten, dock tog slussningen nästan en dryg timma och det var verkligen skönt att knalla ned till sjön Roxen och ta sig ett svalkande dopp efter dagens slit. Dagen slutade med en stunds meditation ombord och sen kojning.

8.7 C:a 09.30 lättade vi från Berg, dagens mål är Motala. Efter div. slussar och broar kommer vi till Borensberg c:a 14.30, där vi stannade för att bunkra och få litet innanför västen. Efter en utmärkt måltid på restaurang kånkade vi ombord 20 liter bensin och det är dags att krossa nästa sjö, som heter Boren. Naturligtvis får vi bonnkryss och då sjön är mycket smal föredrar att snurra över. När vi väl kommit över börjar slussningarna igen, vi upphinnslavs våra Uppsala- vännen i Hurley 22:an, och får sällskap med dem igen. Så småningom passeras Motala Verkstads anläggningar på ena sidan kanalen. På andra sidan ligger Baltzar von Platens grav, medelst varsin öl saluterar vi honom och betygar vår vördnad för hans märkliga livsverk, Göta Kanal.

C:a 19.30 förtöjer vi i Motala varefter exteriören snyggas upp i tvättrummen på kajen, och tillsammans med våra Uppsalavänner styr vi sedan med raska steg mot Stadshotellet där lördagsdansen skall trådas. Full fart blev det vi höll ut in i det sista, så fick vi också gå och lägga oss mycket tidigt redan 03.30 kröp vi till kojs.

9.7 Ett något dävet uppvaknande c:a 11.00 nu var det dags att ge sig över Vättern. Vi träffade på nytt våra tyska vänner, som ville ha sällskap med oss över detta stora vattnet. De berättade att deras båt kallades Neptun- 17, och att de seglat från Tyskland, och nu varit ute i 5 veckor. Tre båtar starkt styrde vi alltså ut på Vättern en god bris blåste men som vanligt rakt emot. Efter en stund mojnade det och blev absolut vindstilla. Där låg vi alltså och drev och fördrev tiden med en matbit och att förundra oss över hur klart och fint vattnet är i Vättern. Det gick att dricka direkt ur sjön. Så småningom startade vi motorn men efter c:a en halvtimme började det blåsa igen och vi fick en fin sträckbög mot Karlsborg. Vi anlände till Karlsborg c:a 18.30, där vi fick ett storartat mottagande man hade gått man ur huse och mött oss med sång och musik. Vi såg litet konfunderande på varandra, inte visste vi att det var en så fantastisk prestation att ta sig över Vättern. Det var väl bara att kamma sig och se glad ut. När vi kom litet närmare upptäckte vi att det var ett filadelfiamöte på kajen, hyllningarna gällde alltså inte oss, utan skulle tydligen gå i vertikal riktning.

Vi förtöjde vid bryggan med Hurley-22:an på utsidan. Sedan vi på en närbelägen campingplats klarat av duschning och sådant beslöts att vi skulle äta gemensam måltid ombord i Hurleyn. Vi hade en mycket trevlig afton och satt och småpratade om livet i allmänhet och segling i synnerhet, innan det blev kojdays c:a 01.00. Vi kom överens om purrning 08.00 för proviantering och frukost och sedan avgång 10.00.

10.7 Något högst egendomligt pågår när vi vaknar idag, det R E G N A R, alldeles grått och igenmulet är det runt hela horisonten. Men det kan ju vara skönt med litet omväxling mot en stekande sol. 10.20 lättade vi från Karlsborg och går över sjön Viken, vi har lätt dimma sikten c:a 3/4 nm. Sjön är en riktig sagosjö. Landskapet omkring oss har nu bytt karaktär stor och mörk barrskog ruvar efter sjöns sidor, en doft av nysågat timmer kommer från Forsvik, där det exporteras en hel del timmer. Tunna dimslöjor ligger över sjön och vi väntar bara på lomrop också. Farleden är mycket smal här, inte bredare än kanalen på sina ställen, så någon segling är inte att tänka på.

När vi väl kommit över sjön får vi sällskap med några motorplastkryssare i slussarna, och det är verkligen inte roligt. Vi har tidigare, och gör det igen, förundrat oss över att folk vistas på sjön i stora dyrbara motorbåtar utan att ha den minsta tillstymmelse till sjömansskap, och förmåga att manövrera sin båt.

Vid 19-tiden anländer vi till Lyrestad där det får bli natthamn. Vi drar ett kapell över rufftakets, som visat en beklaglig brist på täthet i morse, och kapellet hjälpte för det regnade oavbrutet hela natten, men vi klarade oss utan att bli våta. Denna kväll blev det fika och tidningsläsning i ruffen, och tidig kojning.

11.7. Solen skiner igen med öfvermåttad styrka när vi 08.30 avgår mot Sjötorp, som är slutpunkten eller om man så vill början på Göta Kanal. Vi anländer till Sjötorp c:a 11.00, slussningarna nu har gått mycket lättare då det efter Karlsborg blev frågan om nedåtslussning, vilket inte alls är lika jobbigt. Jag kan nämna att på den högsta punkten i kanalen seglar man fram 96 meter över havet.

Efter bunkring o.s.v. i Sjötorp startar vi 12.30 med att avverka de sista slussarna och ramlar så ned i Väneren. Nu blev det dags att sjöstuva, vilket blev rätt jobbigt efter den makliga kanalresan.

Vi dammade av seglen, hissade på och möttes givetvis av bonnkryss. Kursen sattes mot Mariestad, dit vi kom c:a 16.00, efter en ganska frisk kryss ned. Staden kollades in och sedan tillbaks ombord för lite tidningsläsning. Då får vi se en Oxelösundsbat komma inseglande. Det är utzonkostern, som jag och Per-Ove seglat ned till Oxds. från Saltsjöbaden en gång i tiden. Det var en två kvinnor och två män stark besättning, som skulle till Göteborg och sedan segla hem längs kusten. Vi kom överens om att gör sällskap nästa dag.

12.7. Avgång från Mariestad 08.30 frisk SV bris, rätt emot alltså. Kostern får tydligen något problem vi ser hans flock fladdra som en skjorta på en tvättlina, troligen har staget gått av, och de vänder också om. Vi fortsätter dock mot Läckö, så småningom dör vinden ut och vi tar till snurran och går för motor mot Ekens skärgård, en hel liten arkipelag mitt i Väneren. Läckö slott är ett utmärkt styrmärke.

När vi kommer ut på andra sidan den lilla skärgården vid 16-tiden kommer vinden till och blir efter hand riktigt frisk. Vi kryssar mot Vänersborg, men framemot 23-tiden börjar vi diskutera om vi skall ta en nattsegling mot Vänersborg eller söka hamn. Då det börjar bli rätt kyligt låter vi det bekväma jaget segra och hittar på sjökortet en åmynning där det ser ut att bli en bra natthamn.

Dahlbergså heter den och precis vid åmynningen står två stora silos som styrmärke, lätt att hitta dit och bra natthamn blev det.

13.7 Lättning 09.00, Väneren motsvarar verkligen sitt dåliga rykte, bonnkryss hård vind och regn möter oss, det blir att stå på sargarna. När vi har c:a 6 nm. kvar till Vänersborg utbryter en allvarlig diskussion om vi skall reva eller inte. Vi beslutar oss för revning, men just då känns det som om det skulle mojna något varför vi beslutar att stå på. Vänersborg verkar ouppnåeligt. Men äntligen vid 15-tiden går vi in i hamnen där. Naturligtvis mojnar vinden molntöcket spricker upp och solen börjar skina så fort vi kommit in i hamnen. Det är första gången jag är i Vänersborg, som jag med tanke Fridas visor alltid föreställt mig är någonting i stil med Trosa eller Mariöfred, men som till min besvikelse visar sig vara en brusande storstad med Domusbunker och allt. Efter ett två timmar långt landsbesök lättar vi och fortsätter mot Trollhättan. Det är med blandade känslor vi studerar kortet över Trollhätte-kanal. Ett nyllor av ljus och ljudsignaler trafikanvisningar etc. Det märks att nu skall vi trängas med de stora grabbarna i kanalen. Vi hann inte mer än ut ur hamnen i Vänersborg så blev vi passerade av 5 fartyg. Vissa nervösa sugningar började kännas i magen. Skulle vi slussa med de där jättarna? Det visade sig att det skulle vi inte. Vi fick vänta 3 timmar i den första slussen då nyttotrafiken naturligtvis har företräde. Under tiden kollade vi in slussarna, det där lilla nervösa suget återkom, här var det inte fråga om de små beskedliga slussar som fanns i Göta Kanal, utan en formlig avgrund öppnade sig framför oss, och här slussas ju fartyg på ett par tusen ton dwt. Ett förslag från mig att jag skulle fotvandrade ned och hoppa ombord efter slussen nedröstat.

När vi äntligen kom in i slussen och de började dirigera in ett stort fartyg efter oss började nervtrådarna pirra igen. Vi såg oss själva valsa runt som en barkbit i propellersuget från, denna bjässe Stäven hängde som ett stort berg över oss och vi började förbereda en snabb avgång ur slussen så att vi inte skulle bli påseglade. Som så ofta händer var våra farhågor helt ogrundade. Dessa slussar är inte försedda med luckor utan bottenventiler, så det är bara att stå ombord och åka hiss ned, man behöver inte ha några tempar iland det är bara att bära av litet från slussväggarna under nedåtgången. Vad fartyget beträffar hade vi hunnit ur slussen flera hundra meter innan de ens hade börjat få ombord sina trossar. Vi fortsatte och anlände dit vid midnatt, förtöjde i gästhamnen och gick och tittade på slussarna, som var ännu väldigare än den vi hade passerat.

Fallhöjden låg på c:a 15 meter här och det var tre i rad att avverka.

14.7 Efter frukost ångade vi iväg c:a 09.30 och åkte hiss ett tag. Sedan var vi ute i Göta älv. Vi noterade att vinden hade vänt under natten varför vi utanför Lödöse hissade på och lausade med god fart utför Ix älven.

Att Göteborgarna kallar älven för drotälva fick vi full förståelse för, vi gled fram i en veritabel soptipp, och massor av industrier på bägge sidor älven gjorde sitt bästa för att smutsa ned den. En snabb kalkyl sa oss att vi inte skulle vara i Götet förrän c:a 19.30, varför ett kort uppehåll gjordes i Surte där vi telefonerade till Carl-Ove Jägvald, som bodde i Göteborg, så att han skulle kunna arrangera ett värdigt mottagande. Strax efter 19.00 spyddes vi tillsammans med en massa annat bråte ut i Göteborgs hamn, och där lyckades vi med en i sitt slag fantastisk prestation, mitt i Göteborgs hamn bland oceanångare och fartyg av alla slag **gick vi på grund!!!!** Saken var den att vi tillfälligtvis skulle lägga båten vid något, som i Göteborg kallas döda-skeppens kaj. Det är en kaj där alla skudentusiaster håller till och gliter med gamla skutor som är mer eller mindre vrak. Vi såg ett stort mellanrum mellan två skutor och tänkte att där, där är det lämpligt att förtöja. Vi styrde in mot platsen, en man på kajen skrek något vi inte hörde, vi vinkade lite förstrött till honom, när det plötsligt blev tvärstopp.

Mannen upprepade sina ord som gick ut på att det var grunt där, vilket vi ju redan hade upptäckt själva. Vi kom loss så småningom och hittade en kajplats. Vi gratulerade oss själva till att ha upptäckt det enda grunda stället i Göteborgs hamn. Nå nu var vi framme i alla fall, vi plockade ur våra grejor tog en bil till Carl-Ove, som hade arrangerat ett furstligt välkomstkalas. Och med det tog också semestern slut, bussresan den påföljande dag var en enda lång plåga, som inte förtjänar att berättas om.

Vicke.